

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

PARTIAL AWARD

Case No. A15 (I:G)

Full Tribunal

دیوان داری دعاری ایران - ایالات متحدہ

849

پرونده شماره الف/۱۵ (اول: ز)

دیوان عمومی

حکم شماره ۳۰۶ - الف ۱۵ (اول: ز) دیوان عمومی

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاری ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	4 MAY 1987 تاریخ
	۱۴ / ۲ / ۱۳۶۶
No.	A15 شماره

جمهوری اسلامی ایران،

خواهان،

- و -

ایالات متحده امریکاء

خوانده.

درخواست جمهوری اسلامی ایران راجع به مانده حسابی که طبق
بیانیه‌های الجزیره نزد فدرال رزرو بانک نیویورک نگهداری می شود

حکم جزئی

اول - سوابق امر

۱ - در تاریخ ۱۵ ژانویه ۱۹۸۷ (۲۵ دیماه ۱۳۶۵) جمهوری اسلامی ایران ("ایران") درخواستی جهت اجرای قرار اعدادی شماره ۶۳ - الف - ۱۵ (اول: ز) دیوان عمومی که در ۲۰ اوت ۱۹۸۶ (۹ مردادماه ۱۳۶۵) در پرونده حاضر به ثبت رسیده، تسلیم نمود. در همان روز، خواننده، ایالات متحده امریکا ("ایالات متحده") درخواستی راجع به مذاکراتی که پیرو قرار اعدادی مذکور بین طرفین انجام شده، به ثبت رساند.

۲ - دیوان طی دستوری که در ۲۱ ژانویه ۱۹۸۷ (اول بهمن ماه ۱۳۶۵) به ثبت رسید، از طرفین دعوت کرد که تا تاریخ ۲۰ فوریه ۱۹۸۷ (اول اسفندماه ۱۳۶۵) نظرات خود را راجع به درخواستهای طرف دیگر ابراز نمایند. هر دو طرف در همان تاریخ نظراتشان را تسلیم کردند. در ۲۷ فوریه ۱۹۸۷ (هشتم اسفندماه ۱۳۶۵) ایالات متحده نامه‌ای نیز ثبت و اعلام کرد که ایران در اظهارنظرهای خود چند موضوع جدید مطرح ساخته، و از دیوان درخواست کرد به طرفین اجازه دهد که "اظهارنظرهای جوابیه" تسلیم نمایند. در تاریخ دوم مارس ۱۹۸۷ (۱۱ اسفندماه ۱۳۶۵) ایران با ثبت نامه‌ای باین پیشنهاد اعتراض نمود. طبق رویه مقرر در بند ۲ ماده ۱۳ قواعد دیوان آقای کارل اف. سیلنز به جای آقای چارلز ان. براوثر به عنوان داور جانشین در شور این پرونده شرکت کرد.

۳ - به دنبال شوری که در دیوان عمومی انجام شد، در تاریخ پنجم مارس ۱۹۸۷ (۱۴ اسفندماه ۱۳۶۵) ریاست دیوان شفاها از نمایندگان رابط دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ایالات متحده امریکا دعوت کرد که راجع به ترتیبات احتمالی انتقال وجوه به ایران و همچنین راجع به مضمون خاص برائت ذمه فدرال رزرو بانک نیویورک ("فدرال رزرو بانک") و ایالات متحده از اداره حساب دلاری شماره یک، اظهارنظر نمایند. هر دو طرف در تاریخ ۱۹ مارس ۱۹۸۷ (۲۸ اسفندماه ۱۳۶۵) پاسخهایشان را تسلیم کردند. در سوم آوریل

۱۹۸۷ (۱۴ فروردین ماه ۱۳۶۶) ایالات متحده نامه ای در پاسخ به جوابیه ایران به ریاست دیوان تسلیم نمود.

دوم - واقعیات و اظهارات

۴ - دیوان داوری در پاراگراف ۷۰ (ب) قرار اعدادی مورخ ۲۰ اوت ۱۹۸۶ (۲۹ مردادماه ۱۳۶۵) خود، از طرفین دعوت کرد که "بلافاصله جهت نیل به توافق در موارد زیر، وارد مذاکره شده و با حسن نیت به مذاکره بپردازند:

(یک) تعیین ادعاهائی که هنوز علیه حساب دلاری شماره ۱ مطرح است و مبلغی که نتیجتاً باید جهت پرداخت این قبیل ادعاهاء در حساب مزبور باقی بماند،

(دو) تعیین میزان وجوهی که اکنون در حساب دلاری شماره ۱ موجود بوده و برای پرداخت بقیه ادعاهای مطروح علیه این حساب، مورد احتیاج نیست، و

(سه) تعیین شرایط تسویه حسابها، به نحوی که منجر به بری الذمه شناخته شدن ایالات متحده از اداره حساب دلاری شماره ۱ گردد.

۵ - طرفین در طول مذاکرات خود سه بار تشکیل جلسه دادند. اولین جلسه روز ۳۰ اکتبر ۱۹۸۶ (هشتم آبان ماه ۱۳۶۵) شروع شد و آخرین جلسه روز ۳۱ دسامبر ۱۹۸۶ (دهم دیماه ۱۳۶۵) خاتمه یافت. ایالات متحده تعدادی پیش نویس و سند در رابطه با تعدادی از موضوعات مورد اختلاف به ایران تسلیم نمود. به ویژه، ایالات متحده فهرست جامعی از ادعاهایی که حسب ادعا علیه حساب دلاری شماره یک مطرح است، تسلیم نمود. اطلاعات مربوط به این دعاوی، مبتنی بر اظهاریه‌های بانکی است که در پاسخ به آگهی منتشره در نشریه رسمی Federal Register ایالات متحده در تاریخ ۲۳ اکتبر ۱۹۸۶ (اول

آبان ماه ۱۳۶۵)، دریافت شده است. در آگهی مزبور مقرر شده بود که کلیه ادعاهای علیه مانده حساب دلاری شماره یک تا تاریخ ۱۷ نوامبر ۱۹۸۶ (۲۶ آبان ماه ۱۳۶۵) به ثبت برسد. قسمت (الف) فهرست یاد شده مربوط است به "بهره های مورد مطالبه سوای بهره ژانویه" که جمعا به ۲۹،۳۶۷،۹۶۶/۵۴ دلار امریکا بالغ می شود و قسمت (ب) به "دعاوی بهره ژانویه" مربوط بوده و جمع مبلغ آن ۲۷،۳۳۴،۴۳۴/۵۴ دلار امریکاست. بدینسان، مبلغ اسمی کل دعاوی ثبت شده بالغ بر ۵۶،۷۰۲،۴۰۱/۰۸ دلار امریکا است. علاوه براین، ایالات متحده بابت جبران "مابه التفاوت منفی" (یعنی مابه التفاوت ادعایی نرخهای بهره مقرر در قراردادهای اصلی وام و نرخ بهره حاصله از سرمایه گذاری وجوه حساب دلاری شماره یک) مبلغ مذکور را از تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ (هشتم مهرماه ۱۳۶۵) کلا به ۶۳،۰۰۰،۰۰۰/- دلار امریکا افزایش داد. دیوان ملاحظه می کند که طبق اطلاعاتی که ایالات متحده در لایحه تسلیمی مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۷ (۲۸ اسفندماه ۱۳۶۵) خود ارائه نموده، مانده حساب دلاری شماره یک در دفاتر فدرال رزرو بانک تا تاریخ ۱۳ مارس ۱۹۸۷ (۲۲ اسفندماه ۱۳۶۵) ۵۱۴،۴۷۳،۴۷۰/۱۸ دلار بوده است.

۶ - ایران می گوید که هیچیک از ادعاهای فهرست شده توسط ایالات متحده قابل پرداخت از حساب دلاری شماره یک نیست. معهذاً، ایران علیرغم اعتراضاتش و برای اینکه انتقال فوری مانده حساب امکان پذیر گردد، پیشنهاد ایالات متحده را مبنی بر اینکه جمعا مبلغ ۶۳،۰۰۰،۰۰۰/- دلار امریکا (تا تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶/هشتم مهرماه ۱۳۶۵) برای حل و فصل کامل و نهایی کلیه ادعاهای مطروح تخصیص داده شود، می پذیرد.

۷ - دیوان همچنین ملاحظه می کند که طرفین نتوانسته اند راجع به متن ابراء ذمه ایالات متحده از اداره حساب دلاری شماره یک به توافق برسند.

۸ - ایران طی لایحه مورخ ۲۰ فوریه ۱۹۸۷ (اول اسفندماه ۱۳۶۵) خود از دیوان

درخواست کرده است که "فورا به ایالات متحده امریکا دستور دهد تا از طریق بانک مرکزی انگلستان، مانده حساب دلاری شماره یک در تاریخ ۱۹۸۶/۹/۳۰ (۱۳۶۵/۷/۸) را (موجودی حساب منهای ۶۳ میلیون دلار در تاریخ اخیرالذکر) به اضافه بهره متعلقه تا تاریخ انتقال، بلافاصله به ایران منتقل نماید" و سپس دیوان اعلام نماید "که ادعاهای عنوان شده علیه حساب دلاری شماره یک قابل پرداخت از حساب مذکور نیستند و به ایالات متحده دستور دهد که کلیه مبلغ باقیمانده در حساب دلاری شماره یک به اضافه بهره متعلقه تا تاریخ انتقال کامل وجوه را فورا" از طریق بانک مرکزی انگلستان به ایران منتقل نماید".

۹ - ایالات متحده در درخواست تسلیمی مورخ ۱۵ ژانویه ۱۹۸۷ (۲۵ دیماه ۱۳۶۵) خود ضمن اشاره به "اظهارات اخیر مقامات بلند پایه ایران" که در جریان مذاکرات دخالت نداشته‌اند، خاطرنشان ساخت که این اظهارات "وضعیتی ایجاد کرده که رعایت اوامر دیوان توسط ایالات متحده، از نظر بعضی ها تسلیم و رضایت ایالات متحده در برابر درخواستهای غیرمشروع ایران" در رابطه با گروگانهای امریکائی در لبنان، تلقی خواهد شد. ایالات متحده درخواست کرده که "دیوان تصریح نماید که اجرای حکم مربوط به دعوی پرونده الف - ۱۵ (اول: ز) (و کلیه دیگر تصمیمات دیوان) نباید به عمل غیرقانونی گروگانگیری و نگهداری گروگانها ارتباط داده شود و هیچ اقدامی در چهارچوب موضوعات مطروح در دیوان (از جمله انتقال وجوه حساب دلاری شماره یک) نباید چه مستقیما" و چه بطور غیرمستقیم شرط قبلی برای اتخاذ تدابیر معقول و منطقی جهت کمک به رهایی گروگانها قرار گیرد." ایالات متحده در اظهاریه تسلیمی مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۷ (۲۸ اسفندماه ۱۳۶۵) خود توضیح داد که این کار از آن جهت ضرورت دارد که "این تصور ایجاد نشود که ایالات متحده یا دیوان داوری هیچکدام در ارتباط با انتقال وجوه در این دعوی تحت فشارهای ناشایسته و غیرقانونی" قرار گرفته‌اند. ایالات متحده مضافا" درخواست می‌کند "که دیوان به ایران دستور دهد که موضع و استنباط خود را درباره این

مساله برای ثبت [جهت انعکاس در پرونده] روشن نماید و راجع به اظهارات مقامات بلند پایه خود که در بالا اشاره شد، توضیح دهد. علاوه براین، ایالات متحده تقاضا دارد دیوان مقرر نماید که پس از "حل مسایل فنی که موضوع مذاکرات جاری است"، و منجمله اعلام برائت ذمه [ایالات متحده]، "وجوه باقیمانده ایران (پس از نگهداری مبلغ کافی از آنها برای پرداخت دیون معوقه) به یک حساب امانی مناسب و مقتضی انتقال داده شود تا تکلیف آن به موجب حکمی که بعداً" دیوان صادر می کند، معین گردد." و بالاخره، ایالات متحده در لایحه تسلیمی مورخ ۲۰ فوریه ۱۹۸۷ [اول اسفندماه ۱۳۶۵] خود از دیوان خواسته است که درخواست ایران جهت انتقال فوری وجوه را رد کرده و به طرفین دستور دهد که مذاکرات را از سر گیرند.

۱۰ - ایران نیز تقاضا دارد که دیوان درخواست ایالات متحده را به دلیل مسموع نبودن و عدم ارتباط آن با جریان رسیدگی و موضوعات پرونده حاضر رد کند.

سوم - دلایل

۱۱ - دیوان داوری یادآور می شود که مذاکرات طرفین در جهت اجرای قرار اعدادی مورخ ۲۰ اوت ۱۹۸۶ (۲۹ مردادماه ۱۳۶۵) صادره در این پرونده ترتیب داده شد، و منظور از آن، فیصله دادن به سه موضوعی بود که دیوان در قرار اعدادی خود مشخص ساخته و در پاراگراف ۴ بالا نقل گردید و نیز اجرای تعهداتی بود که طرفین طبق اصل کلی (الف) بیانیه عمومی بر عهده دارند. بنابراین، مذاکرات می بایست بر همین مبنای حقوقی مشخص انجام می شد. بعلاوه، برای اینکه هیچیک از طرفین نتواند با تعویق مذاکرات یا طرح مسائل جدید، حصول توافق را برای مدت نامحدودی به تاخیر افکند، در قرار اعدادی پیش بینی شد که در صورتی که ظرف چهار ماه از تاریخ صدور آن قرار توافقی حاصل نشود، طرفین می توانند منفرداً یا مشترکاً برای حل بقیه مشکلات به

دیوان مراجعه نمایند.

۱۲ - دیوان ملاحظه می نماید که ایران در لوایح مورخ ۲۰ فوریه و دوم مارس ۱۹۸۷ (به ترتیب ، اول و ۱۱ اسفندماه ۱۳۶۵) خود، به خصوص در آنجا که اظهارات نخست وزیر ایران در پایان جلسه مورخ ۲۱ ژانویه ۱۹۸۷ (دوم اسفندماه ۱۳۶۵) هیئت وزیران را (به شرح زیر) نقل کرده، مبنای حقوقی تعیین شده برای انجام مذاکرات را کاملاً و بدون ابهام پذیرفته است:

"موضوع گروگانها ربطی به بدهی های آمریکا به کشور ما و دارائی هائی که باید به ما پس داده شود ندارد و همانطور که قبلاً اعلام شده موضوع گروگانهای آمریکائی در لبنان مساله مربوط به گروههای داخل لبنان و سیاست های خاور میانه ای آمریکا است و نمی تواند هیچ ارتباطی با حقوق ما که بر اساس قوانین بین المللی احقاق شده، داشته باشد."

علاوه براین، ایران اظهارات رئیس مجلس [شورای اسلامی] در کنفرانس مطبوعاتی روز ۲۸ ژانویه ۱۹۸۷ (هشتم بهمن ماه ۱۳۶۵) را (بشرح زیر) نقل کرده است: "مطالبی که در دادگاه لاهه می گذرد هیچ ارتباطی با مسائل لبنان یا گروگانگیری ها ندارد. من در اینجا صریحاً اعلام می کنم هم برای دادگاه لاهه، هم برای امریکا که جریاناتی که در لاهه ادامه دارد آن ماهیت خاص خویش را دارد و هیچ ارتباطی با مسائل سیاسی و مساله گروگانها نخواهد داشت."

۱۳ - با توجه به تاریخچه رسیدگی های پرونده حاضر و اظهارات نقل شده در بالا، دیوان داوری متذکر می شود که همانطور که طرفین نیز اعلام کرده اند، تردیدی وجود ندارد که پرونده حاضر و علی الخصوص اجرای قرار اعدادی، هیچگونه ارتباطی به هر شکل، با موضوع گروگانهای نگهداری شده در لبنان و یا هر موضوع سیاسی دیگری ندارد. بعلاوه، از آنجا که طرفین به دیوان مراجعه کرده اند، لذا دیوان موظف است طبق قرار

اعدادی راجع به موضوعاتی که موکول به مذاکرات فیما بین طرفین بوده و فیصله نیافته است، تصمیم گیرد. دیوان به ترتیب، سه موضوعی را که قرار بود مورد مذاکره واقع شود و همچنین سایر درخواست های طرفین در ارتباط [با آن سه موضوع] را مورد رسیدگی قرار می دهد.

الف - مبلغی که باید نگهداری شود

۱۴ - دیوان قبلاً "خاطرنشان ساخته است که طرفین به منظور انتقال فوری بقیه موجودی حساب، توافق کرده اند که مبلغ $۶۳,۰۰۰,۰۰۰/-$ دلار امریکا جهت حل و فصل کامل و نهایی ادعاهای مطروح، بطور موقت در حساب (شماره یک) نگهداری شود.

۱۵ - ایالات متحده در لایحه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۷ (۲۸ اسفندماه ۱۳۶۵) خود تایید کرده است که رقم $۶۳,۰۰۰,۰۰۰/-$ دلار امریکا، تا تاریخ محاسبه، یعنی ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ (هشتم مهرماه ۱۳۶۵) صحیح است و می گوید که رقم واقعی که لازمست نگهداری شود، باید بهره متعلقه به مبلغ $۶۳,۰۰۰,۰۰۰/-$ دلار امریکا از تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ (هشتم مهرماه ۱۳۶۵) را نیز دربر داشته باشد" تا بخشی از بهره متعلقه به ادعاهای اصلی را که قرار است با پرداخت مبلغ $۶۳,۰۰۰,۰۰۰/-$ دلار مزبور تصفیه شوند، جبران نماید."

۱۶ - دیوان داوری مقرر می دارد که مبلغی که باید برای پرداخت ادعاهای پابرجا علیه حساب مزبور، در حساب دلاری شماره یک نگهداری شود، $۶۳,۰۰۰,۰۰۰/-$ میلیون دلار آمریکا به اضافه بهره ای است که از تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ (هشتم مهرماه ۱۳۶۵) به این مبلغ تعلق می گیرد.

ب - مبلغی که باید منتقل گردد

۱۷ - چون اختلافی راجع به این مطلب بین طرفین وجود ندارد، دیوان مقرر می نماید که مبلغی که باید منتقل شود، رقمی است که زائد بر مبلغ /- ۶۳،۰۰۰،۰۰۰ (بعلاوه بهره متعلقه از تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶/هشتم مهرماه ۱۳۶۵) در تاریخ انتقال در حساب دلاری شماره یک وجود دارد.

ج - ابراء ذمه ایالات متحده

۱۸ - ایالات متحده در لایحه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۷ (۲۸ اسفندماه ۱۳۶۵) خود متن براءت ذمه ای را که باید در حکم منظور شود، پیشنهاد نمود. نامبرده مضافاً درخواست کرد که علاوه بر درج چنین متنی در حکم، لازم است پیش از انتقال وجوه، یک سند ابراء حاوی تضمین خسارت نیز توسط ایران امضاء و به یک واسطه تحویل شود.

۱۹ - ایران نیز در لایحه ای که همانروز تسلیم نمود، متن خاصی را در مورد براءت ذمه جهت درج در حکم پیشنهاد کرده که در عین حال، حاوی قیدی است در مورد هرگونه اشتباه محاسبه بهره توسط فدرال رزرو بانک. ایران مضافاً روشی جهت رسیدگی به اختلافات احتمالی مربوط به این قبیل اشتباه محاسبات پیشنهاد کرده است. ایالات متحده هم به مضمون براءت ذمه و هم به روش پیشنهادی ایران برای حل اختلافات ایراد گرفته است.

۲۰ - دیوان داوری خاطر نشان می سازد که در پاراگراف ۶۷ قرار اعدادی ذکر شده است که خواهان آماده است "در مورد اداره حساب دلاری شماره یک توسط ایالات متحده و فدرال رزرو بانک نیویورک سند براءت کامل صادر نماید". دیوان همچنین اعلام کرد که

به نظر دیوان "ابرا" مزبور بدین معنی است که ایران از هرگونه اعتراض و ایرادی نسبت به اداره حساب یاد شده چشم پوشی و اعراض خواهد کرد. این نتیجه گیریها مبتنی بر مطالبی بود که یکی از نمایندگان ایران به شرح زیر در جلسه استماع ایراد کرد:

" من از طرف بانک مرکزی و جمهوری اسلامی ایران اجازه دارم که بگویم ... در صورتیکه ایالات متحده یا فدرال [رزرو] نیویورک یا هردوی آنها پولی را که اکنون قبول می کنند در اختیار دارند (و میزان آن تا تاریخ ۱۲ مارس ۱۹۸۶ [۲۱ اسفندماه ۱۳۶۴] ۴۷۹ میلیون دلار بوده و امروز احتمالا ۵۰۰ میلیون دلار است) به ایران پس دهند، ایران فدرال [رزرو] نیویورک و ایالات متحده را بری الذمه خواهد شناخت ... اگر فدرال رزرو نیویورک تضمین جبران خسارت می خواهد، ما موافقیم خسارت آنرا جبران کنیم. به عبارت دیگر، ما به فدرال رزرو بانک نیویورک و ایالات متحده ورقه مفاصا حساب کامل می دهیم. مطلبی باقی نخواهد ماند که بگویند لازمست مورد مذاکره یا گفتگو یا رسیدگی قضائی واقع شود. شما پول ما را پس بدهید، ما هم به شما سند براثت ذمه خواهیم داد.

مضافاً ایران در لایحه مورخ دوم مارس ۱۹۸۷ [۱۱ اسفندماه ۱۳۶۵] خود پیشنهاد کرد:

دیوان داوری می تواند پیشاپیش اعلام نماید که به محض وصول این وجوه توسط ایران، ذمه ایالات متحده بری خواهد شد و به جز مسایل مربوط به ادعاهای مطروح علیه حساب شماره یک، ایران حق طرح هیچگونه ادعای دیگری را علیه ایالات متحده نخواهد داشت."

۲۱- پس از بررسی کامل نظرات طرفین و اظهارات ایران به شرح فوق، دیوان اعلام می کند که به مجرد انتقال مبلغ تعیین شده در این حکم به ایران، ایالات متحده و فدرال رزرو بانک برای همیشه از هرگونه ادعای متقابل، ادعای تهاوتر، مسئولیت ها، حقوق، تعهدات، مطالبات و اسباب دعوی، چه بصورت عینی و چه بصورت دینی یا جز آنها، اعم از گذشته، حال یا آینده، معلوم یا نامعلوم، و نیز از هرگونه موضوع دیگری که ایران و منجمله موسسات، سازمانها و واحدهای تحت کنترل آن و جانشینان و یا منتقل

الیهم آنها و یا اشخاص ثالث در رابطه با مبالغ پرداختی یا سرمایه‌گذاری شده از محل حساب شماره یک و یا سایر عملیات انجام شده در طول اداره آن حساب توسط فدرال رزرو بانک، مطرح کرده یا می‌توانستند مطرح کنند و یا ممکن است در آینده مطرح نمایند، برای همیشه بری الذمه خواهند بود. مبالغی که بعد از انتقال مورد اشاره در بالا از محل بقیه موجودی حساب پرداخت یا سرمایه‌گذاری شود و یا عملیاتی که بعد از انتقال در اداره حساب صورت گیرد، از این برائت ذمه مستثنی خواهد بود. دیوان مضافاً یادآور می‌شود که ایران طی مطالب ابرازی در جلسه استماع که در پاراگراف ۲۰ فوق نقل شده، اعلام کرده است که آماده است خسارت ایالات متحده و فدرال رزرو بانک در اثر هرگونه مسئولیت ناشی از ادعاهای مطروح علیه ایالات متحده یا فدرال رزرو بانک را در رابطه با وجوه پرداختی یا سرمایه‌گذاری شده از محل حساب و یا هرگونه عملیات انجام شده در جریان اداره حساب دلاری شماره یک، جبران نماید.

۲۲ - باتوجه به اظهارات ایران و نیز با یادآوری این مطلب که به موجب بند ۱ ماده چهار بیانیه حل و فصل دعاوی، «کلیه تصمیمات و احکام دیوان قطعی و لازم الاجرا خواهد بود»، دیوان بر این نظر است که ابراء ذمه مقرر در این حکم، ایالات متحده و فدرال رزرو بانک را به طور کامل مصون و مبری می‌نماید. از سوی دیگر، دیوان لزومی نمی‌بیند که قید یا شرطی در مورد اشتباه محاسبه منظور نماید.

د - انتقال وجوه به ایران

۲۳ - ایران تقاضا دارد وجوهی که میزان آنرا دیوان تعیین می‌کند، به حساب دلاری بانک مرکزی نزد بانک انگلیس منتقل شود. دیوان ضروری نمی‌بیند که به موضوع مطروح توسط ایالات متحده دایر بر اینکه چنین انتقالی احتمالاً مستلزم انعقاد موافقتنامه‌ای با

شرکت بانکی است که در امر انتقال دست خواهد داشت، بپردازد. ایران مختار است بعنوان طرف ذینفع، ترتیبی بدهد که بانک انگلیس عملاً وجوه را بپذیرد. به مجرد آنکه ایالات متحده وجوه را به حساب بانک مرکزی ایران در بانک انگلیس که ایران به عنوان صاحب وجوه، آنرا به عنوان محل انتقال تعیین کرده، منتقل ساخت، تعهدات خود را به طور کامل ایفا کرده است. مضافاً، دیوان پذیرش درخواست ایالات متحده دایر بر اینکه انتقال وجوه با دادن نوعی ترتیبات امانی تابع دستورات بعدی دیوان، صورت گیرد را ضروری نمی داند، بویژه از آنجهت که شرط برائت ذمه ایالات متحده و فدرال رزرو بانک با صدور این حکم احراز شده است.

۲۴ - با توجه به مراتب فوق، ایالات متحده باید ترتیبی بدهد که فدرال رزرو بانک نیویورک مبلغی را که هم اکنون زائد بر رقم تعیین شده در پاراگراف ۱۷ بالا در حساب دلاری شماره یک نگهداری می شود، فوراً به حساب دلاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران نزد بانک انگلیس منتقل سازد.

ه - بقیه موجودی حساب

۲۵ - دیوان داوری در پاراگراف ۷۰ (ه) قرار اعدادی مورخ ۲۰ اوت ۱۹۸۶ (۲۹) مردادماه ۱۳۶۵) مقرر داشت که :

"حل و فصل ادعاهایی که در حال حاضر علیه حساب دلاری شماره یک مطرح است، باید با جدیت پیگیری شود. پس از آنکه این ادعاها فیصله یافته و پرداختهای مربوط انجام گردید، مانده وجوه باید بلافاصله به ایران منتقل شود."

تصمیم مزبور به قوت خود باقیست. بنابراین، دیوان لزومی نمی بیند که درخواست های ایران را که به شرح زیر به عمل آمده بررسی نماید: اینکه دیوان اعلام کند که ادعاهای

مطروح علیه حساب دلاری شماره یک از محل این حساب قابل پرداخت نیست و اینکه دیوان دستور دهد مبالغی که به منظور پرداخت چنین ادعاهائی در آن حساب نگهداری شده، منتقل گردد. اگر ایران معتقد است که ایالات متحده حل و فصل ادعاهای مطروح را با جدیت لازم دنبال نمی‌کند و ایران قادر نیست که از طریق مذاکره با ایالات متحده مساله را حل کند، می‌تواند برای تعیین اقدامات لازم بعدی به دیوان مراجعه نماید.

چهارم - حکم

۲۶ - باتوجه به مراتب پیش گفته،

دیوان به شرح زیر مقرر می‌دارد:

(الف) مبلغی که باید در حساب دلاری شماره یک نزد فدرال رزرو بانک نیویورک جهت پرداخت ادعاهای مطروح علیه این حساب نگهداری شود، شصت و سه میلیون دلار (-/۶۳،۰۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا) به اضافه بهره‌ای است، که از تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ (هشتم مهرماه ۱۳۶۵) به این مبلغ تعلق می‌گیرد.

(ب) مبلغی که برای پرداخت ادعاهای مطروح علیه حساب دلاری شماره یک مورد نیاز نیست، مبلغی است مازاد بر مبلغ شصت و سه میلیون دلار (-/۶۳،۰۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا)، بعلاوه بهره‌ای که از ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ (هشتم مهرماه ۱۳۶۵) لغایت تاریخ انتقال، به این مبلغ تعلق می‌گیرد.

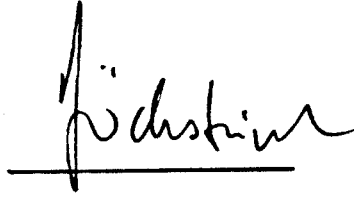
(ج) خواننده، ایالات متحده آمریکا باید ترتیبی بدهد که فدرال رزرو بانک نیویورک وجوه تعیین شده در بند فرعی (ب) را بلافاصله به حساب دلاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی

ایران نزد بانک انگلیس منتقل سازد.

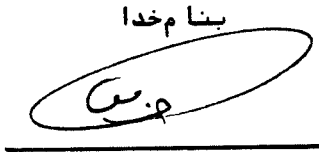
(د) به مجرد انتقال مبلغ تعیین شده در بند (ب)، ایالات متحده و فدرال رزرو بانک از کلیه ادعاهای متقابل، ادعاهای تهاجر، مسوولیتها، حقوق، تعهدات، مطالبات و اسباب دعوی، چه بصورت عینی و چه بصورت دینی و یا جز آنها، اعم از گذشته، حال یا آینده، معلوم یا نامعلوم، و نیز از هرگونه موضوع دیگری که ایران و منجمله موسسات، سازمانها و واحدهای تحت کنترل آن و جانشینان و منتقل الیهیم آنها و یا اشخاص ثالث در رابطه با مبالغ پرداختی یا سرمایه‌گذاری شده از محل حساب شماره یک و یا سایر عملیات انجام شده در طول اداره آن حساب توسط فدرال رزرو بانک نیویورک، مطرح کرده یا می‌توانستند مطرح کنند و یا ممکن است در آینده مطرح سازند، برای همیشه بری الذمه خواهند بود. مبالغی که بعد از انتقال مورد اشاره در بند فرعی (ج) از محل حساب پرداخت یا سرمایه‌گذاری شود و یا سایر عملیاتی که بعد از انتقال، در اداره حساب صورت گیرد، از این برائت ذمه مستثنی خواهد بود.

(ه) حل و فصل ادعاهایی که در حال حاضر علیه حساب دلاری شماره یک مطرح است، باید با جدیت لازم دنبال شود. پس از اینکه دعاوی مزبور فیصله یافت و پرداخت لازم به عمل آمد، مابقی وجوه باید بلافاصله به ایران منتقل گردد. اگر ایران معتقد است که ایالات متحده حل و فصل ادعاهای مطروح را با جدیت لازم دنبال نمی‌کند و ایران قادر نیست که از طریق مذاکره با ایالات متحده مساله را حل کند، می‌تواند برای تعیین اقدامات لازم بعدی، به دیوان مراجعه نماید.

لاہء به تاریخ ۴ ماہ مه ۱۹۸۷ برابر با ۱۴ اردیبهشت ماہ ۱۳۶۶

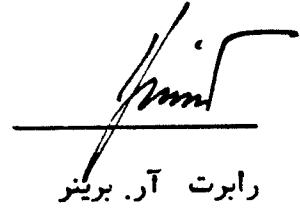
کارل - هاینس بوکشتیگل
رئیس دیوان

بنام خدا

حمید بهرامی - احمدی

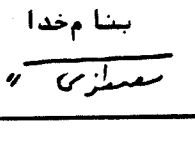
میتل ویرالی

رابرت آر. برینزو

بنام خدا

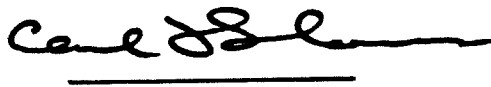

جرج اچ. آلدریج
نظر موافق

بنام خدا

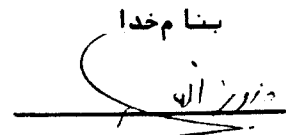
محسن مصطفوی

هوارد ام. هولتزمن
نظر موافق

کارل اف. سیلنس
نظر موافق

بنام خدا

پرویز انصاری معین